

[Knud Kristensen.]

at Venstre ogsaa har ydet sit Bidrag til det Arbejde, der hidtil er gjort her paa Rigsdagen i saa Henseende.

Den ærede foregaaende Taler nævnte, at der i de sidste Aar var stillet over 500 Mill. Kr. til Raadighed til offentlige Arbejder, og dette er jo dog ikke sket, uden at ogsaa Oppositionspartierne, eller i hvert Fald et af dem, har givet Tilslutning dertil. Men det forekommer mig rigtignok, at der var nogen Uoverensstemmelse mellem, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet paa den ene Side vilde berømme Regeringen for alt dette — det var den, der havde Æren for det! — og saa en Bemærkning i Slutningen af hans Tale om, at det var Oppositionen, der havde Magten, og derfor var det ogsaa den, der havde Ansvar, det burde den have, men den vilde fralægge sig dette Ansvar. Det synes virkelig, som om man fra Regeringspartierne vil hævde, at naar det drejer sig om Ting, som man synes er gode, saa skyldes de Regeringen og Regeringspartierne alene; men er der Tale f. Eks. om de Tilstande, vi for Øjeblikket har her i vort Samfund, og som man ikke synes er saa gode, ja, saa er Regeringen og Regeringspartierne helt uden Skyld deri.

Dette forekommer mig at være en noget ensidig Bedømmelse, paa den Maade kan man ikke gøre Status op. Selvfølgelig har vi et Ansvar for den Stilling, vi ved enhver Lejlighed tager; men Regeringen har ogsaa sit Ansvar, og navnlig har Regeringen sit Ansvar for det, den har forsømt, for det, den ikke har gennemført af Foranstaltninger, som efter vor Opfattelse i allerhøjeste Grad og meget mere end Understøttelse og offentlige Arbejder vilde bidrage til Arbejdsløshedens Indskrænkning og derigennem ogsaa til en Bedring af de økonomiske Forhold, vi lever under.

Men naar jeg nu har sagt dette, at Formaålet i sig selv kan vi give vor Tilslutning, saa bliver Spørgsmaalet: Opfylder da dette Lovforslag Betingelserne for at fremme Beskæftigelsen, og gør det det paa en fornuftig og rimelig Maade? I den Henseende mener vi, at det Forslag, som her foreligger, er et meget mangelfuldt Forslag, ja, vi mener nærmest, at det er et slet Forslag, og jeg skal søge nærmere at begrunde, hvad det er, vi har imod det.

Ser vi først paa den rent administrative Side af Sagen — og her er det jo specielt § 6, der kommer i Betragtning —, saa foreslaar Ministeren her at nedsætte et Udvalg, ganske vist et rent ministerielt Udvalg, til Administration af denne Lov.

Jeg kan ikke se rettere, end at vi til Administrationen af offentlige Arbejder til Afhjælpning af Arbejdsløsheden har Udvalg nok i Forvejen. Vi har det Udvalg, som, saa vidt jeg erindrer, var det første, der blev nedsat, nemlig Ministeriets Arbejdsudvalg, som er nedsat i Henhold til Arbejdsløshedsloven med Tilslutning fra de fire store politiske Partiers Side; men tilsyneladende bestiller det ingenting, eller i hvert Fald tager det kun et snævert Omraade op inden for det samlede. Vi har saa et Arbejdsløshedsraad, som jo ogsaa har noget af den samme Opgave, at søge at udfinde, hvilke Arbejder der kan tænkes at komme til Anvendelse her. Det er jo ogsaa en Opgave, der er henlagt til Ministeriets Arbejdsudvalg i Henhold til Lovens Bestemmelser. Vi har dernæst et Udvalg, der er nedsat til Administration af Foranstaltninger i Anledning af Ungdomsarbejdsløsheden.

Det er tre Udvalg, der i det store og hele har den samme Opgave, at søge at skaffe Arbejde i Stedet for Understøttelse. Og nu foreslaar Ministeren det fjerde Udvalg nedsat til at operere paa dette Omraade. Selv om disse Ting nok kan specialiseres ud — det kan enhver Lovgivning —, saa er det dog det samme Problem, der foreligger: at skaffe Arbejder med offentlig Støtte til Hjælp for dem, der ikke kan faa Arbejde i det private Erhvervsliv. Det er den Opgave, alle fire Udvalg skal beskæftige sig med.

Nu tror jeg ikke, det er heldigt, at man udspecialiserer en Opgave i den Grad, at der ikke er den fornødne Enhed og Ensartethed, og vi kan vel ogsaa godt sige Fasthed og Plan i Administrationen af en saadan Sag. Det forekommer mig ogsaa, at det er i allerhøjeste Grad i Strid med Ministerens egen Opfattelse paa andre Omraader, hvor det gælder social Lovgivning. Var det ikke ham, der netop kritiserede disse mange Institutioner inden for Sociallovgivningen, som har med den samme Opgave at gøre? Var det ikke netop ham, der fremhævede det betydningsfulde i, at dette blev mere centraliseret i et enkelt Udvalg inden for de enkelte Kommunalbestyrelser? Derfor kan jeg ikke tænke mig andet, end at Ministeren ved nærmere Overvejelse vil være enig med mig i, at det administrativt er en meget uheldig Form, man her er inde paa, med at udspecialisere disse Opgaver til saa mange forskellige Udvalg.

Jeg ønsker ogsaa at sige med Hensyn til Bestemmelsen i § 7, hvor der jo er Tale om Kommunnernes Andel i Udgiften, og hvor der ogsaa er Tale om, at en Del, jeg